

πεφιλοσόφηται ἄριστα· ἔλκοντες γὰρ τὸ γένος ἐντεῦθεν
 εἰκότως τοῖς περὶ τοῦ Νείλου διηγήμασιν οὐκ ἀπροσφόρως^{fol. 161r}
 φιλοχωρήσωμεν. περὶ μὲν τοῦ Ἄπιδος Ἡροδότῳ παραχωρη- 11
 τέον τῷ πολυπράγματι, περὶ δὲ τῶν ἀνθρωπομόρφων καὶ
 5 Νειλῶν ζώων καὶ τοῖς πάλαι ἱστόρηται. τίνος δὲ σημαν- 12
 τικὸν ἢ τούτων ἐνδημία καθέστηκεν, εἰπεῖν ἐθάρρησεν ὁ
 Λυδός, τῶν ἄλλων λίαν νεώτερος καθεστώς, ὅς κατὰ τοὺς
 χρόνους ἐγνωρίζετο Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. ἡμεῖς
 δέ τι μικρὸν τὴν συνέχειαν ὑποκλέψαντες περὶ τῶν θερινῶν
 10 ἀναβάσεων τοῦ Νείλου διέξιμεν, τὰ ἐπισημότερα τῶν ἱστοριῶν
 διηγήματα ἀξιολόγῳ μνήμῃ τινὶ τοῖς ἀκροάμασι προβαλλόμενοι. 302 B

17. Οὗτος δὲ ὁ Νεῖλος μέγιστος ἀπάντων τῶν περὶ τὴν 1
 οἰκουμένην καθεστὼς ποταμῶν, καὶ πολλῶν τῆς Λιβύης καὶ
 τῆς Αἰθιοπίας τῆς τε Ἰνδικῆς αὐτῆς γῆν παραμείβων, τοῦ
 15 τε Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ προτερεύων κατὰ τὸ μέγεθος, ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων τὰς πηγὰς ἀποκρύπτει. θέρους 2
 τοίνυν ἀκμάζοντος τὰς ἀυξήσεις λαμβάνει, ἐναντίας τῆ φύσει
 τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ποταμῶν. τὰς δὲ αἰτίας
 τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰρημένας τοῖς ἀρχαίοις προτεθειμένας
 20 ἐπὶ λέξεως τῆ παρούσης ὑποβάλλομεν ἱστορίᾳ. οἱ μὲν οὖν 3
 περὶ τὸν Ἑλλάνικον καὶ Κάδμον, ἔτι δὲ Ἐκαταῖον, εἰς τὰς
 μυθώδεις ἀποφάσεις κατέφυγον· Ἡρόδοτος δὲ ὁ πολυπράγμων,
 εἰ καὶ τις ἄλλος πολλῆς γεγονῶς ἔμπειρος ἱστορίας, ἐπικε-
 χείρηκε περὶ τούτων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἠκολουθηκῶς δὲ
 25 ἀντιλεγομέναις ὑπονοίαις εὐρίσκεται. ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ^{fol. 161v}
 4
 Θουκυδίδης ἐπαινούμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν μᾶλλον τῶν
 ἱστοριῶν τούτων ἀπέσχοντο. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐφορον καὶ
 Θεόπομπον μάλιστα πάντων ἐπιταθέντες εἰς αὐτὰ οὐδαμῶς